C-107/10. sz. ügyben,

az **Enel Maritsa Iztok 3 AD**

32 Amint a Bíróság már többször hangsúlyozta: ebből következik, hogy az adólevonási jog a HÉA mechanizmusának szerves részét képezi, és főszabály szerint nem korlátozható. Különösen pedig e jog a beszerzési ügyleteket terhelő előzetesen felszámított adó teljes összege tekintetében közvetlenül érvényesül (lásd különösen a C-62/93. sz. BP Soupergaz ügyben 1995. július 6-án hozott ítélet [EBHT 1995., I-1883. o.] 18. pontját, a C-368/06. sz. Cedilac-ügyben 2007. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-12327. o.] 31. pontját, valamint a fent hivatkozott Sosnowska-ügyben hozott ítélet 15. pontját).

33 Azon lehetőséggel kapcsolatban, hogy a HÉA-irányelv 183. cikke alapján a tagállamok előírhatják a HÉA-különbözet következő időszakra történő átvitelét vagy visszatérítését, a Bíróság megállapította, hogy bár a tagállamok rendelkeznek bizonyos mozgástérrel a HÉA-különbözet visszatérítési szabályainak meghatározása során, e szabályok nem sérthetik a közös HÉA-rendszer semlegességének elvét azáltal, hogy ezen adót teljesen vagy részben az adóalanyra terhelik. Különösen pedig e szabályoknak lehetővé kell tenniük az adóalany számára, hogy megfelelő feltételek mellett az e HÉA-különbözetből származó teljes követelését visszakapja, ami magában foglalja, hogy a visszatérítésnek ésszerű határidőn belül, pénzbeli kifizetés útján vagy ezzel egyenértékű módon kell megtörténnie, és a visszatérítés elfogadott módja semmiképpen nem jelenthet az adóalany számára pénzügyi kockázatot (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet 32–34. pontját és a fent hivatkozott Sosnowska-ügyben hozott ítélet 17. pontját).

.

53 Ebből következik, hogy a HÉA-különbözet visszatérítési határideje főszabály szerint meghosszabbítható az adóellenőrzés lefolytatása céljából, feltéve hogy e meghosszabbított határidő nem minősül ésszerűtlennek, és e hosszabbítás nem haladja meg azt a mértéket, amely az adóellenőrzési eljárás lefolytatásához szükséges (lásd analógia útján a fent hivatkozott Sosnowska-ügyben hozott ítélet 27. pontját). Ha azonban az adóalany átmenetileg nem rendelkezhet a HÉA-különbözetnek megfelelő pénzösszegek felett, gazdasági szempontból hátrány éri, amelyet kamatfizetéssel lehet kiegyenlíteni, így biztosítva az adósemlegesség elvének tiszteletben tartását.

A C-25/07. sz. ügyben,

Alicja Sosnowska

27 Hasonlóképpen, a szóban forgó nemzeti rendelkezések nincsenek összhangban a jelen ítélet 17. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatban meghatározott azon feltétellel, miszerint a HÉA-túlfizetés visszatérítésének ésszerű határidőn belül kell megtörténnie. Amint ugyanis az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szerepel, az új adóalanyok esetében előírt 180 napos visszatérítési határidő egyrészt hatszor hosszabb, mint a HÉA-bevallás egy hónapos időszaka, másrészt háromszor hosszabb, mint a más adóalanyok esetében

alkalmazandó határidő, és mindez anélkül, hogy a lengyel hatóságok bizonyítékot szolgáltattak volna annak magyarázatára, hogy az adókikerülés és adókijátszás elleni küzdelem érdekében miért van szükség ilyen mértékű eltérő bánásmódra.

rendelkező rész:

„…..az arányosság elvével ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely - mint az alapügyben szóban forgó - az adókijátszások és adókikerülések megakadályozásához szükséges ellenőrzések lehetővé tétele céljából az adóalany hozzáadottértékadó -bevallásának benyújtásától számított 60 napról 180 napra hosszabbítja meg azt az időszakot, amely az adóhivatal rendelkezésére áll a hozzáadottértékadó-túlfizetés valamely adóalany-kategória számára történő visszatérítésére….”